1456

ஆசிய ஜோதி

1456

MADRAS
20 MAR 1941

சி. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

புதுமைப் பதிப்பக வெளியீடு - 3

ஆசிய ஜோதி

894.8111

ஆசிரியர் :

திரு. சி. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

1807

புதுமைப் பதிப்பகம்

தியாகராயநகர்

சென்னை

1941

031

முதல் பதிப்பு : விக்கிரம ஆண்டு, மாசி மாதம்

புதுமைப் பதிப்பகம்

[THE RENAISSANCE PUBLISHERS]

3, சாம்பசிவம் தெரு

தியாகராயநகர் - சென்னை

சாது அச்சுக்கூடம்

இராயப்பேட்டை - சென்னை

உரிமை
பதிவுசெய்யப்பட்டது

விலை அணா 5

பதிப்புரை

புத்தர் பெருமான் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 620 ஆண்டு களுக்குமுன் நேபாளத்திலுள்ள கபிலவாஸ்து என்னும் நகரத்தில் தோன்றி அயோத்தியைச் சார்ந்த குசிநகரம் என்னுமிடத்திலே தம் எண்பதாவது வயதில் நிருவாண மடைந்தார். அவர் நிலைநிறுத்திய சமயத்துக்கும் தமிழுக்கும் பழமையாகவே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்துவந்திருக்கிறது.

இச்சிறு நூலிலே, புத்தர் வாழ்க்கையிலிருந்து திரு. சி. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எழுதிய நான்கு நிகழ்ச்சிகள் அடங்கியுள்ளன. இவற்றுள் முதலிரண்டும் முறையே 'ஆனந்தவிகடன்' 1939-ம் ஆண்டுத் தீபாவளி மலரிலும், 'கலைமகள்' 1941-ம் ஆண்டுப் பொங்கல்மலரிலும் வெளிவந்தவை. மற்றவை பிள்ளையவர்கள் கவிதைத்தொகுதி யின் முதற்பதிப்பில் அடங்கியவை. 'புத்தர் அவதாரம்' என்ற முதற்கவிதையில் உள்ள படங்கள் ஆனந்தவிகடனில் வெளிவந்தவை. அவற்றை உதவிய பத்திராசிரியரவர்களுக்கு எங்கள் நன்றியைச் செலுத்துகிறோம்.

தமிழ் மக்களுக்கு இவ்வரிய கவிச்செல்வத்தை யளித்த ஆசிரியரவர்களுக்கு நல்ல தேகாரோக்கியத்தைத் தந்து, மேலும் இத்தகைய கவிமாலைகளைத் தொடுப்பதில் ஊக்க மளிக்கும்படி தமிழ்த்தெய்வத்தை வேண்டுகிறோம்.

புதுமைப் பதிப்பகத்தார்

பொருளடக்கம்

			பக்கம்
	முகவுரை :		
	திரு. டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார்		v
	ஆசிய ஜோதி	...	1 - 50
1.	புத்தர் அவதாரம்	...	3
2.	புத்தரும் ஏழைச்சிறுவனும்	...	18
3.	கருணைக்கடல்	...	22
4.	புத்தரும் மகனிழந்த தாயும்	...	39

முகவுரை

பொதுவாக, பிறந்த பாஷை ஒன்றற்கே உரியது கவி. வேறொரு பாஷையில் மொழிபெயர்த்தால் மூலத்தில் உள்ள பாவம் தாளம் ஒன்றுமே வந்து உதவுவதில்லை. இது வெளிப்படைதான்; உலகத்தில் அறிஞர்கள் யாவரும் ஒப்புக்கொண்டதுதான். ஆனாலும், இந்த உண்மைக்கு மாறான சில கவிகள், அபூர்வமாக, உலவிவருகின்றன. பாரசீக பாஷையில் ஓமார்க்காயம் என்ற கவிஞர் பாடிய நூல் ஆங்கிலத்திலும் கவியாக அமைந்திருக்கிறது. ஆங்கில உலகம் அதை ரொம்ப அனுபவித்துப் பாராட்டிவருகிறது.

'ஆசிய ஜோதி' என்ற காவியம், ஆங்கிலத்திலே எட்வின் ஆர்னால்ட் என்ற கவிஞர் உலகம் புகழப் பாடியது (1879). மூலத்தை வாசிக்கும்போது தமிழில் அதுபோலப் பாடமுடியாது என்றுதான் நமக்குத் தோன்றும். ஆனால்,

கவியுள்ளம் படைத்த தமிழனுக்கு, ஆங்கிலத்தை வாசிக்கும் போது, அதிலுள்ள கருத்துக்களும் பாவங்களும் அப்படி அப்படியே தமிழ்ப்பாடலின் உருவங்கள் பெற்றுக் காதில் ஒலிக்கும்.

தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையவர்களுக்கு அந்த விதமாகத் தான் ஒலித்திருக்கிறது. அபூர்வமான கவியுள்ளம் படைத்தவர்கள்தான் அவர்கள். அருமையான தமிழ்க்கவிகளில் ஆசிய ஜோதியின் (புத்த பிரானுடைய) சில கிரணங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். கவிக்கு உருவமே முக்கியமான அம்சமாகையால் நூலை முதல்நூலென்றே கருதவேண்டும். சின்னஞ்சிறு நூல்தான். தனியான இடத்திலும், பெண்டு பிள்ளைகளுடன் வீட்டிலும், நண்பர்கள் கூடிய இடத்திலும் சபைகளிலுமே பாடி அனுபவிக்கலாம். எத்தனை தரம் பாடினாலும் தெவிட்டாது. ஆயுள் முழுதுமே நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டிய நூல்.

சென்னை,
24 - 2 - 1941.

டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார்

ஆசிய ஜோதி

1. புத்தர் அவதாரம்

இறைவன் தேவர் சபையில் தெரிவித்தல்

" **வை**யகத்தில் உயிர்கள்மிக வாடக் கண்டேன்
வழியறியா தவைமயங்கி வருந்தக் கண்டேன்
மெய்யிதுஎன் றுய்யுநெறி காட்டி நன்மை
விளைவிப்பார் எவரையுமே கண்ணிற் காணேன். 1

" **எ**ண்ணரிய ஜன்மங்கள் எடுத்து முன்னம்
எவ்வுடம்பி னெவ்வுயிர்க்கும் இடர்களைந்தேன்
மண்ணுலகம் ஈடேற இன்னும் ஓர்கால்
மனிதவுடல் தாங்கமனத் தாசை கொண்டேன். 2

" **இ**ப்பிறப்பை யல்லாது பிறப்பு வேறிங்(கு)
எனக்குமில்லை என்னைவழி பட்டு வாழும்
ஒப்பரிய அடியவர்கள் எவர்க்கு மில்லை
உண்மையீ தெந்நாளும் உண்மை யாமால். 3

" **வா**னெழுந்து வளர்இமய மலையின் தென்பால்
வாழும்உயர் சாக்கியர்தம் மன்ன னுக்கு
யானுமொரு மகனாகச் செல்வேன் " என்றான்
இமயவரை நோக்கிஅரு ளிறைவன் மாதோ. 4

மாயாதேவி கனாக் காணுதல்

வேறு

அந்நாளில் அவ்விரவில் சுத்தோ தனப்பேர்
அண்ணற்கு வாய்த்தமனை அலர்மங்கை யனையாள்
எந்நாளும் காணாத கனவொன்று கண்டாள்
எந்நாடும் எவ்வுயிரும் இன்புறவே அம்மா. 5

வேறு

ஆறு கதிரொளி செய்திடுமீன் - கண்ணுக்
கற்புதக் காட்சி யளித்திடுமீன்
ஏறும் அழகு பொலிந்திடுமீன் - திசை
எட்டும் ஒளிர ஒளிவிடுமீன். 6

சின்னஞ் சிறுமருப் பாறுளதாய்க் - காம
தேனுவின் பால்நிறம் பெற்றுளதாய்
மன்னும் மதவேழம் போன்றிடுமீன் - இந்த
வையம் ஒளிர ஒளிவிடுமீன். 7

விண்ணகம் விட்டு விரைந்திறங்கி - வரும்
வீதி யெலாம்ஒளி வீசிவந்து
மண்ணகம் வாழ வலந்திரிந்து - தேவி
மாயை வயிற்றில் புகுந்ததுவே. 8

---

8. மாயை - மாயாதேவி ; புத்தரது அன்னையார்.

வேறு

வலமருங்கில் விண்மீனும் வயிற்றிற் பாய
மாதேவி துயிலுணர்ந்து மகிழ்ச்சி யுற்றாள்
உலைவறியாத் திருவருளை வியந்து நின்றாள்
ஒருதாயுங் கண்டறியா இன்பங் கண்டாள். 9

உலகில் நன்மை விளைதல்

வேறு

காலைக் கதிரோன் உதிக்குமுன் - ஆசிய
கண்ட மெலாமொளி கண்டதுவே
வேலைத் திரைகள் அடங்கினவே - திசை
வெற்புகள் நின்றுகூத் தாடினவே. 10

பட்ட மரங்கள்
தளிர்த்தனவே - எங்கும்
பாழ்ங்கிண றும்ஊறிப்
பொங்கினவே
திட்டுத் திடர்மணற்
காடும் சுடுகாடும்
சில்லென்று பூத்துச்
சிலிர்த்தனவே. 11

சீரிய ஓடை
குளங்களிலே - நல்ல
செந்தா மரைகள்
மலர்ந்தனவே
பாரிலே அவ்விராக் கண்ட புதுமையைப்
பாடிட வல்லவர் யாரேயம்மா ! 12

வேறு

ஒண்சுடர் உலகில் உதித்தெழு காலை
மன்னிருட் சோலையோர் பொன்னிறம் பொலிய
நிரந்தொளி பரந்து நிறைவது போல,
மாயையின் மனத்தெழு மகிழ்ச்சியும் பொங்கி
இடைவெளி யின்றி எவ்வெவ் வுலகும்
பாதல மீறுப் படர்ந்து சென்றது ;

“பிறந்திட இறந்தீர் ! இறந்திடப் பிறந்தீர் !
எழுமின் எழுமின் யாவரும் எழுமின் !
புத்த பெருமான் புவியி லுதித்தனன்.
அவனை வணங்குமின் அவன்வழி பற்றுமின்
அவனுரை கேண்மின் அழிமனம் ஒழிமின்
நலமுறு மெனவே நம்பி நாடுமின்
உள்ளந் தெளிமின் உறுதி கொண்மின்.
உய்யும் வழியீ துண்மையு மீதாம்”
என்னும் மொழிகள் எவ்வெவ் விடத்தும்
மந்திர மொழிகளாய் வந்தெழக் கேட்டனர்.

அதனால்,
அமைதி நிலவி அன்பு தழைத்துக்
குவலய முழுதும் குதுகல முற்றது.
கடலும் மலையும் காடும் மேடும்

பூவுல கறியாப் புதுமணங் கமழ
இனிய தென்ற லெழுந்து வீசியது.

பெரியோர் கனவின் பலனைக் கூறுதல்

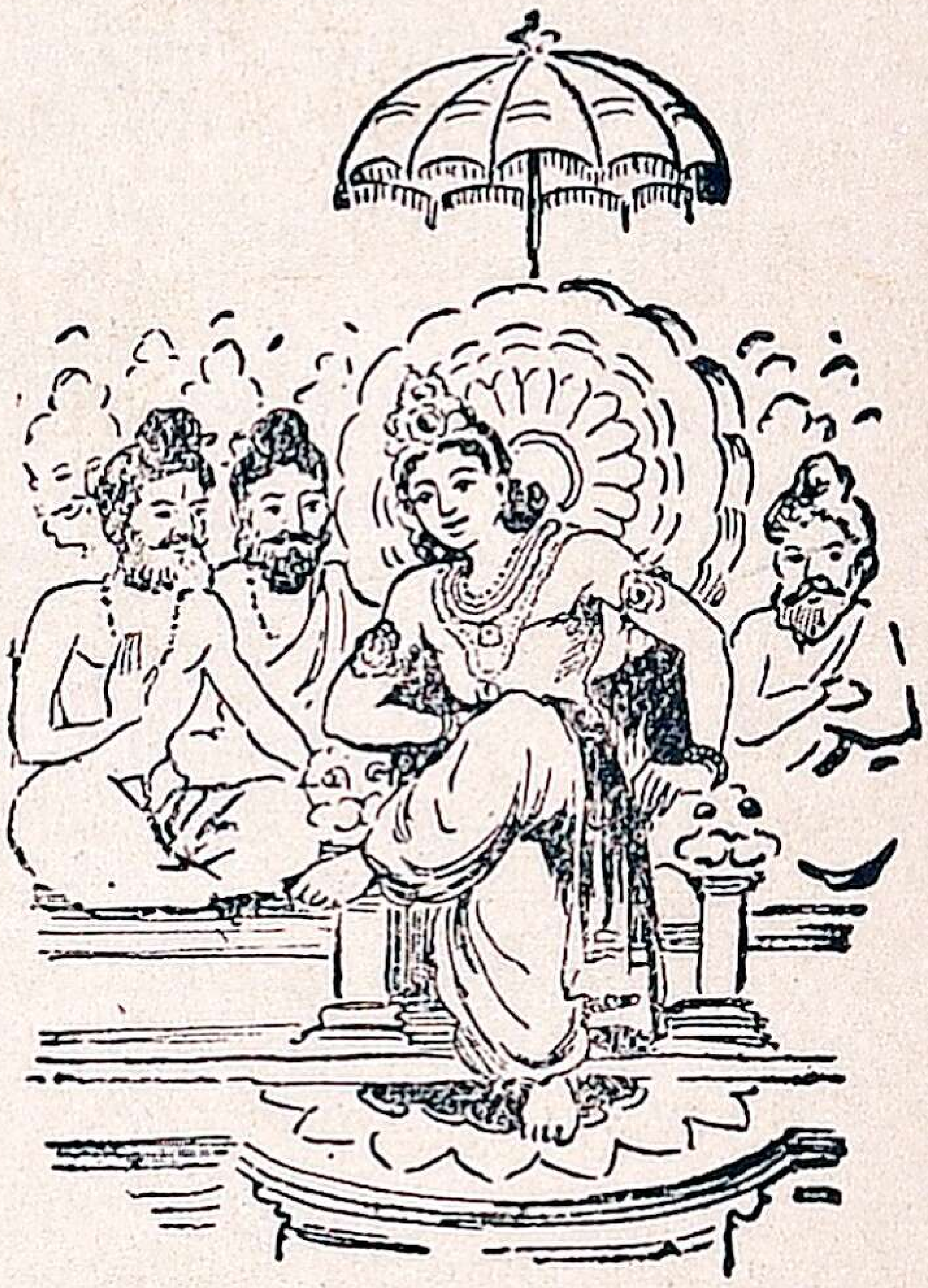

மறுநாட் காலை
மகிழ்ச்சி மிகவே
கற்ற பெரியோர்
கனவின் பயனைக்
கொற்றவன் அறியக்
கூறிய திதுவாம்: 13

வேறு

" பாரரசி கண்டகனா நற்க னாவாம் ;
பானுவுமே கற்கடக மனையில் நின்றான் ;
சீரமையும் ஆண்மகனைப் பெறுவாள் ; அந்தச்
செல்வமகன் தெய்வீக மகனே யாவான் ;
ஒருமுயர் ஞானகுரு வாகி எங்கும்
உண்மையுப தேசங்கள் செய்வான்; வேண்டின்
வாரிதிசூழ் புவிமுழுதும் ஆள்வான்; அன்னோன்
மகிமையெலாம் எடுத்துரைப்ப தெளிதோ ஐயா."

புத்தர் அவதாரம்

வேறு

ஒருநாள் பகலில் உச்சியம் பொழுதில்
அரண்மனை யருகில் அணிமலர் மலர்ந்து
நறுமணம் வீசுமோர் நந்த வனத்தில்
தழையும் பூவும்
தலையில் தாங்கிக்
கோவிலில் நட்டவோர்
கொடிமரம் போல
வளருமோர் அசோக
மரத்தின் நீழலில்
மாயா தேவி
வந்து நின்றனள்.

நிற்கவே,
உரிய காலம் உறுவதை உணர்மரம் -
உணராப் பொருளெதும் உலகினி லில்லை -
மலர்முடி வணங்கி வளைந்து கவிந்தொரு
தழைவீ டாகச் சமைந்து நின்றது.
பாரிடம்,
பன்மலர் மலர்ந்தொரு பஞ்சணை யாயது ;
பக்கத் தெழுமொரு பாறையும் பிளந்து

மதலேயை ஆட்ட
மஞ்சன நீரை
ஓடும் அருவியாய்
ஒழுக விட்டது.
தேவி,

நோவு நொம்பலம்
நோக்கா டின்றியோர்
மகவினைப் பெற்று
மகிழ்ச்சி யுற்றனள்.

மகவின் அழகிய வடிவினில் அமைந்த
எண்ணுன் கரிய இலக்கணம் கண்டிது
தெய்விக மகவெனச் செப்பினர் தெரிந்தோர்.
சோபன மறிந்து சுத்தோ தனனும்
தாயை மகவொடு தண்டிகை ஏற்றி
அரண்மனே உய்த்திட ஆணே யிட்டனன்.

நாற்றிசைக் காவலர் உருமாறி வருதல்

தண்டிகை அந்நாள் தாங்கிட வந்தவர்
மாநில மீது மனிதர் அனுதினம்
செய்யும் வினைகளைச் செப்பே டுகளில்
தீட்டி நான்கு திசைகளும் நின்று
காக்கும் காவலர், கனக மால்வரை

வாழிடம் விட்டு வந்த தேவரென்று
உண்மை யுணர்ந்தோர் உரைக்கின் றனரே. 15

வேறு

வெள்ளியில் அங்கி அணிந்துகொண்டு - கையில்
வெண்முத் தொளிரும் பரிசையேந்தி
ஒள்ளணி வீரர் தொடர்ந்துவர - அங்கே
உம்பர்கோன் போகியாய் வந்துநின்றான். 16

நீலக் குதிரையின் மீதிலேறி - ஒளிர்
நீல மணிவட்டம் கையிலேந்தி
காலகும் பாண்டர் தொழுதுவர - எமன்
கஞ்சிகை யாளாக வந்துநின்றான். 17

செக்கச் சிவந்த குதிரையேறி - உயர்
செம்மணிக் கேடகம் கையிலேந்தி
பக்கத்தில் நாகர்கள் சூழ வருணனும்
பள்ளிச் சிவிகையா ளாகவந்தான். 18

பொன்னிற மான குதிரையேறி - நல்ல
பொன்னிலே செய்த கிடுகுமேந்தி
மன்னிய யக்ஷர்க ளோடுகுபேரனும்
வண்ணச் சிவிகையா ளாகவந்தான். 19

வேறு

ஆண்ட விருதுகள் யாவுங் கரந்துல(கு)
ஐயுரு தங்கு வந்தார் - அவர்
பூண்ட வடிவால் உடையால்அப் பல்லக்குப்
போகியர் தாமே யானார். 20

---

17. காலகும்பாண்டர் - யமதூதர்.

தேவர் இவரென
யாவருங் கண்டு
தெளிந்திடா வாறு
வந்து - திசை
காவலர் கூடிச்
சிவிகையைத்தோளிலே
காவி யெடுத்தனரே. 21

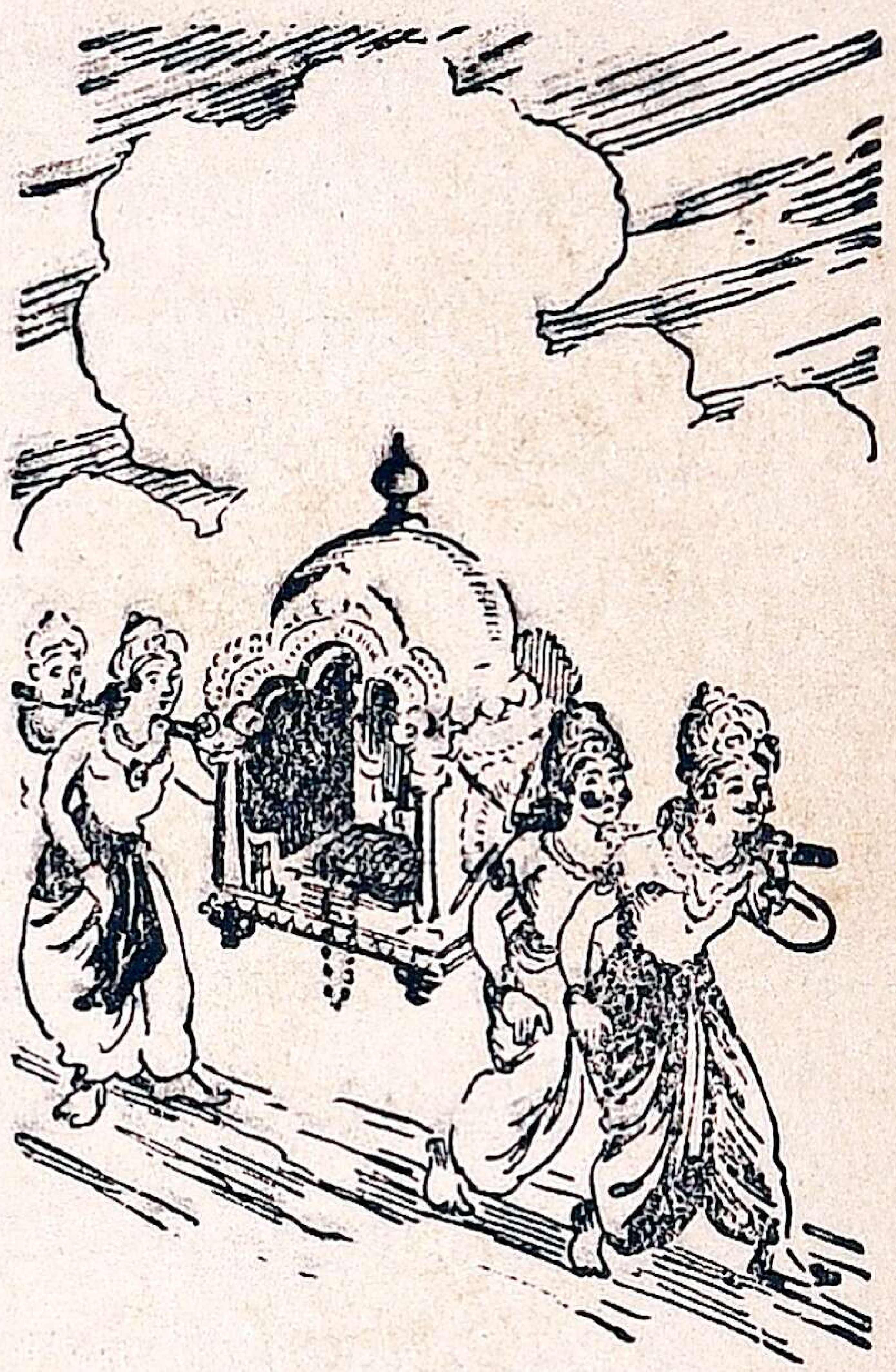

உம்பரும் அன்று
மனிதராய் மாறி
உலாவிக் களித்து
நின்றார் - என்றும்
அம்புவி வாழ
இறைவனும் வந்தங்(கு)
அவதரித் தானெனவே. 22

பெரியோர் மன்னனுக்கு உணர்த்தல்

வேறு

உண்மையிது சிறிதேனும் உணரா னாகி
ஒப்பரிய சுத்தோத னப்பேர் மன்னன்
அண்மையிலே நேர்ந்ததப சகுன மென்ன
அயர்ந்துமனம் வாடியங் கிருந்த காலை: 23

வேறு

கற்ற பெரியோர் களுநூல் அறிந்தவர்கள்
கொற்றமுடி மன்னவனைக் கோவிலிலே சென்றுபணிந்(து)

" உலக முழுதும் ஒருகுடைக்கீழ் ஆளுமன்னன்
அலகில் புகழுடையான் ஆண்மைத் திருவுடையான்
ஓராயிர மாண்டுக் கொருமுறை தோன்றுமவன்
சீரார் பெருமானுன் செல்வமக னுய்வந்தான்.
எண்ணற் கரியபே றேழுபெரும் பேறிந்த
மண்ணில் அவனுக்கு வாய்த்திருப்ப துண்டையா !
தெய்விக மான திருவாழி ஒன்றுகும்
எய்தற் கரிய இரத்தினம் ஒன்றுகும்
ஆகாய வீதிசெலும் அசுவமும் ஒன்றுகும்
வாகான வெள்ளை வாரணமும் ஒன்றுகும்
மதியிற் சிறந்தவொரு மந்திரி தானுண்டு
சதுரில் தளராவோர் தளகர்த்தன் தானுண்டு
காலைத் திருவின் கவினிற் சிறந்தநங்கை
சேலொத்தகண்ணியொருதேவியும்உண்"டென்ருர்.

நகரை அலங்கரித்தல்

வேறு

இவ்வரிய பேறெல்லாம் எய்தற் கான
இம்மகனைப் பெற்றமகிழ் கொண்டு மன்னன்
திவ்வியமா நகரெங்கும் சிறப்புச் செய்து
திருவிழாக் கொண்டாட வேண்டும் என்ருன். 25

வேறு

மாநகர் வீதி விளக்கிநின்றார் - குலை
வாழைகள் வாசலில் கட்டிநின்றார்
வானுயர் தோரணம் நட்டுநின்றார் - எங்கும்
வாசமெழு பன்னீர் வீசிநின்றார். 26

கோலமிட்டார் கொடி
தூக்கிவிட்டார் - உயர்
கோபுரம் எங்குமே
தீபமிட்டார்
சாலை கடைகோயில்
வீதியெலாம் - மலர்த்
தாமங்களால் பந்தல்
செய்துவைத்தார். 27

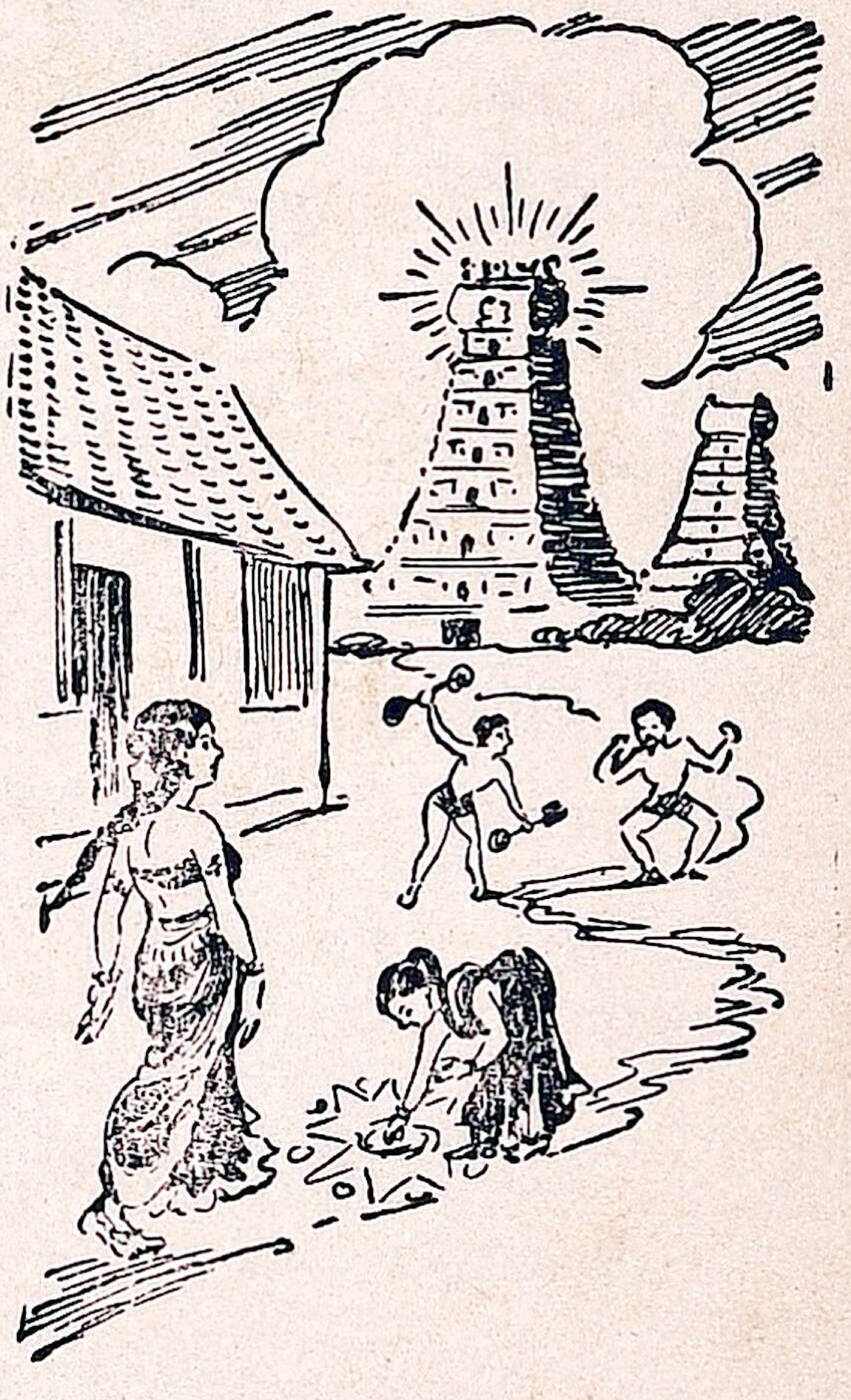

பத்தியாய்ப் பூரண
கும்பம்வைத்தார்-முளைப்
பாலிகைப் பக்கம்
பொலியவைத்தார்
குத்து விளக்குகள்
ஏற்றிவைத்தார்-முத்துக்
கோவைகள் எங்குமே
தொங்கவிட்டார். 28

வேடிக்கைகள்

தேகப் பயிற்சிகள் காட்டிடுவார் - சிலர்
செப்படி வித்தைகள் செய்திடுவார்
வேக அரவைவிட் டாட்டிடுவார் - சிலர்
விண்ணில் வடங்கட்டித் தாவிடுவார். 29

வாளினை வீசி
விளையாடுவார் - சிலர்
மாறியெழும் ஊஞ்சல்
ஆடிடுவார்
தாளிற் சதங்கை
இசைதரவே - பல
தாசிக ளும்சதிர்
ஆடிடுவார். 30

மானைப்போல் வேடமீட்
டாடிடுவார் - சிலர்
வன்கரடி யாட்டம்
ஆடிடுவார்
கானப் புலியைப் பழக்கி விளையாட்டுக்
காட்டிடுவார் நகர் வீதியெலாம். 31

மல்ல யுத்தம்சிலர் செய்திடுவார் - கோழி
வாத்துக்கள் சண்டைக்கு விட்டிடுவார்
வெல்லுந் தகர்களைத் தாக்கவிட்டுச் - சுற்றி
வேடிக்கை பார்த்துக் களித்துநிற்பார். 32

ஒத்த குழலிசை ஊதிடுவார் - கசிந்(து)
உள்ளம் உருகவே பாடிடுவார்
மத்தளம் கொட்டித் தலையசைப்பார் - வீணை
வாசித் தமுதம் வடித்திடுவார். 33

வணிகர் குழந்தையைக் காண வருதல்

தேசம் புகழும் குலவணிகர் - மன்னன்
செல்வக் குமரனைக் கண்டிடவே
ஆசையெழத் தங்கத் தாலங்களிற் - பல
அற்புதப் பண்டங்கள் ஏந்திவந்தார். 34

கம்பளி சால்வை கரும்படங்கள் - வாசக்
கத்தூரி பச்சைக்கற் பூரங்களும்
அம்பொன் மணிமுத்து மாலைகளும் - வகைக்(கு)
ஆயிர மாயிரம் கொண்டுவந்தார். 35

பத்து மடிப்பிலே மூடினாலும் - முகம்
பார்வை மறைத்திடாப் பட்டுக்களும்
சித்திரச் சேலைத் தினுசுகளும் - நல்ல
செம்பொற் சரிகையுந் தாங்கிவந்தார். 36

வந்தவர் யாவரும் வாழ்த்திநின்றார் - திறை
வைத்தடி போற்றி வணங்கிநின்றார்
சிந்தைக் கினிய திருமகனுக் கவர்
சித்தார்த்தன் என்னவே நாமமிட்டார். 37

அசிதமுனி வருதல்

வேறு

மன்னன் திருமா மகனைக் காணப்
பற்பல நாட்டுளார் பற்பலர் வந்தனர்.
அவரொடு,
மண்ணசை விட்டு மறச்செவி யடைத்தோன்

ஐம்புலன் அடக்கி அறச்செவி திறந்தோன்
அரச நீழலில் அனுதினந் தங்கி
அருந்தவம் புரியும் அசிதமா முனிவன்
புத்த ஞாயிறு புவியி லுதித்ததென் று
இமயவ ரெடுத்த இசையொலி யதனைத்
தியான வேளையில் தெளிவுறக் கேட்டு
மனத்தில் அடங்கா
மகிழ்வொடு வந்தனன்.

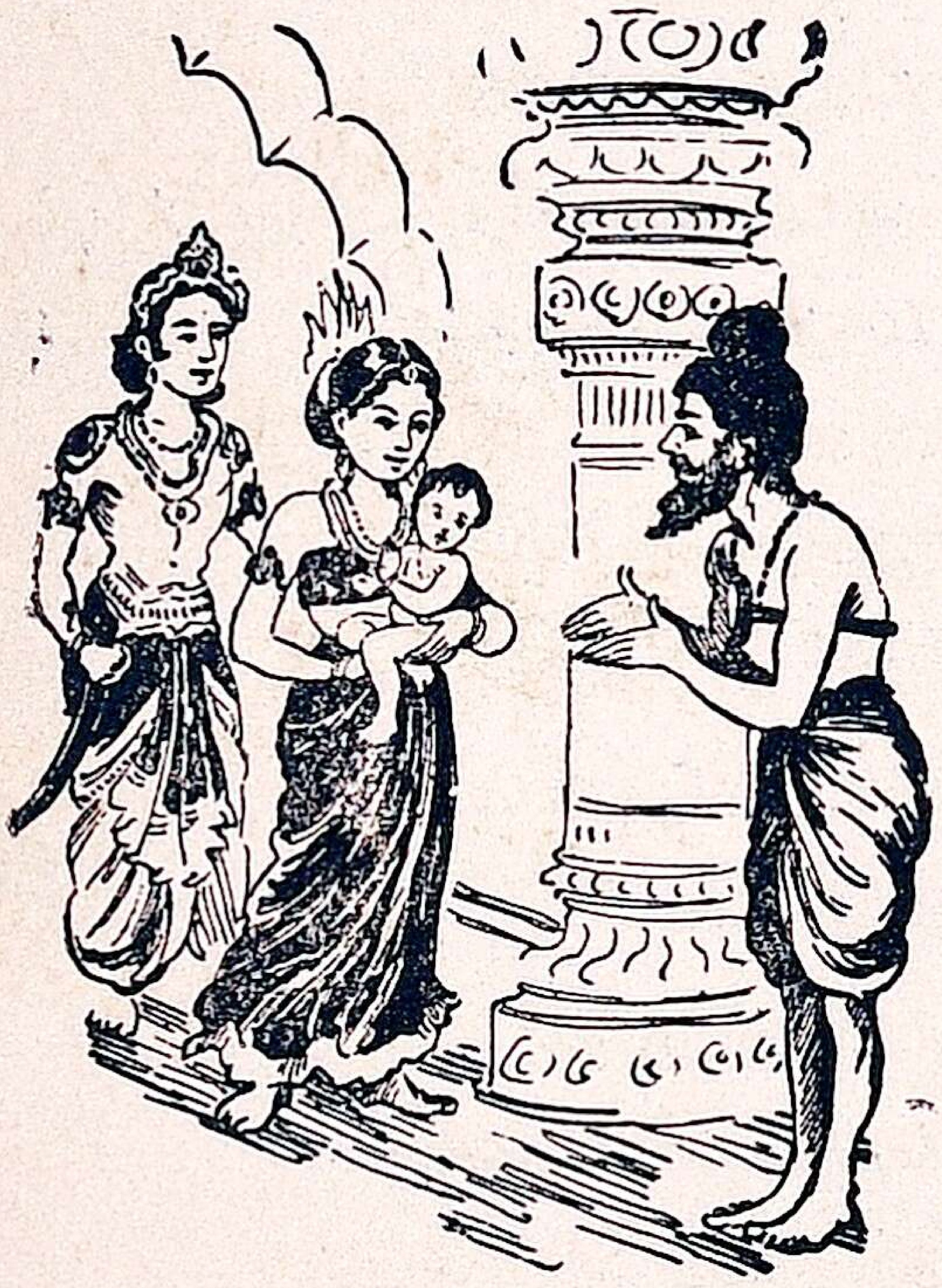

வந்த முனிவனை
மன்னவன் அடிபணிந்து
ஆசனம் உதவி
அர்ச்சனை செய்து
மாயையை நோக்கி
மதலையை எடுத்தவன்
திருவடி வைத்திடச்
செப்பினன். அவளும்
கணவ னிட்ட
கட்டளை போற்றி
மைந்தனை எடுத்து வருவது கண்டு:

அசிதமுனி உரைத்தல்

மாமுனி எழுந்து வணங்கி நின்று
"பொறு பொறு, தாயே! பொறு" எனத் தடுத்து
"மதலாய்! நின்னடி மலரினைத் தொழுதேன்.
அவனே நீயாம் ஐய மதற்கிலை.
பகவன் நீயே பரமன் நீயே
புனிதன் நீயே புராணன் நீயே

தருமன் நீயே தலைவன் நீயே
ஆதி நீயே அறவோன் நீயே
ஆயிர வாரத் தாழியான் நீயே !
உண்மை ஒளியால் உள்ளிருள் போக்கி
நன்மை விளக்கும் ஞாயிறு நீயே !
யானும் இன்றுன் இணையடி பணிந்து
பாரிற் பிறந்த பயனெலாம் பெற்றேன்.
மன்னர் மன்னவ ! மானிடத் தருவில்
ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகட் கப்பால்
ஒருமுறை மலரும் ஒண்மலர் இதுவாம்.
மலரிதன் மணமே அறிவின் மணமாய்
மனத்தின் மாசு மாற்றிடுமையா !
மலரிதன் மதுவே அருளின் மதுவாய்
மன்னுயிர்க் கின்பம் வளர்த்திடுமையா !
இம்மா மகனை ஈன்றவர் போல
மாதவஞ் செய்தோர் மாநிலத் துண்டோ ?
ஆயினும், அரசே ! அரிவாள் போலுன்
நெஞ்சினை யறுக்கும் நெடுந்துய ரொன்றிம்
மகவால் உனக்கு வருவது திண்ணம்.
மங்கையர்க் கரசி மாயா தேவி !
வாழ்க்கையோ துன்ப மயமாம் ; அதனால்,
ஏந்திய முத்தினை ஈன்றபின் இப்பி
மாண்டு மண்ணில் மறைவது போல,
இற்றைக் கேழாம் நாளில் இறவா
இன்ப வீடுநீ எய்துவது
உண்மை யாம்" என் றுரைத்தே கினனே. 38

—

2. புத்தரும் ஏழைச்சிறுவனும்

[அரண்மனையிலிருந்து வெளிப்பட்டுச் சென்ற புத்தர் வழி நடந்த களைப்பால் சோர்ந்து கிடந்தார். அவரைக் கண்ட ஓர் இடைச்சிறுவன், தான் தாழ்ந்த குலத்தினனாதல் பற்றி, தன் கலயத்தில் பால் கறந்து அவருக்குக் கொடுக்கத் தயங்கினான். பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வுகள் பாராட்ட லாகாது என்று புத்தர் அவனுக்குப் போதித்த வரலாறு இதனுள் கூறப்படுகிறது.]

புண்ணிய மூர்த்தி புத்தமா முனிவன்
உண்மையை உணர்ந்திவ் வுலகினி லென்றும்
அழியா இன்பம் அடையும் அவாவினால்
மன்னர் வாழ்வையும் மறுத்தவ னாகித்
தந்தையை மறந்து தனயனைத் துறந்து
மங்கை யசோதை மதிமுகம் நீத்து
நள்ளிர வதனில் நன்னகர் நீங்கி
உண்ணு முணவும் உறக்கமு மின்றி
இரவும் பகலும் இடைவிடா தெங்கும்
நடந்து மெலிந்து நலிவுற் றொருநாள்
வேனில் வெயிலில் வெந்தெரி கானலில்
கைகால் தளர்ந்து கண்களும் மூடி
மூச்சும் அடங்கி முகமும் வெளிறி
உயிரும் உடம்பில் ஊச லாட
விஞ்சிய மயக்கால் வீழ்ந்து கிடந்தனன்.

வேறு

ஆடுகள் மேய்த்துவரும் - ஒருவன்
ஆயர் குலச்சிறுவன்
வாடிக் கிடந்தவனைச் - செல்லும்
வழியின் மீதுகண்டான். 2

வையகம் வாழ்ந்திடவே - பிறந்த
மாதவச் செல்வன்முகம்
வெய்யிலில் வெந்திடாமல் - தழைகள்
வெட்டி யருகில்நட்டான். 3

தெய்வ குலத்திவனை - எளியேன்
தீண்டலும் ஆகாதினிச்
செய்வதும் யாதெனவே - சிறிது
சிந்தை தயங்கிநின்முன். 4

உள்ளந் தெளிந்துடனே - வெள்ளா(டு)
ஒன்றை யழைத்துவந்து
வள்ளல் மயக்கொழிய - மடுவை
வாயில் கறந்துவிட்டான். 5

நட்ட தழைகளெல்லாம் - வளர்ந்து
நாற்புற மும்கவிந்து
கட்டிய மாளிகைபோல் - வனத்தில்
காட்சி யளித்தஅம்மா. 6

பூவொடு காய்கனியும் - தளிரும்
பொலிந்து நிரம்பியங்கே
மேவு பலமணிகள் - இழைத்த
விதானமும் ஆனஅம்மா. 7

ஐயனை இவ்வுலகம் - காணுதற்
கரியவோர் தெய்வமெனக்
கைகள் தொழுதுநின்றான் - சிறுவன்
களங்க மிலாவுளத்தான். 8

நிலத்திற் கிடந்தஐயன் - மெல்ல
நிமிர்ந்து தலைதூக்கிக்
“கலத்தினி லேகொஞ்சம் - பாலைக்
கறந்து தருவாய்” என்றான். 9

“ஐயையோ! ஆகா” தென்றான் - சிறுவன்
“அண்ணலே! யானும் உனைக்
கையினால் தீண்டவொண்ணா - இடையன்ஓர்
காட்டு மனிதன்” என்றான். 10

உலகம் புகழ்பெரியோன் - இந்த
உரையினைக் கேட்டந்நாள்
அலகில் கருணையினால் - சொன்ன
அமுத மொழிஇதுவாம்: 11

“இடர்வரும் போதும் - உள்ளம்
இரங்கிடும் போதும்
உடன்பிறந் தவர்போல் - மாந்தர்
உறவு கொள்வரப்பா. 12

ஓடும் உதிரத்தில் - வடிந்து
ஒழுகும் கண்ணீரில்
தேடிப் பார்த்தாலும் - சாதி
தெரிவதுண் டோஅப்பா. 13

எவர்உடம் பினிலும் - சிவப்பே
இரத்த நிறமப்பா
எவர்விழி நீர்க்கும் - உவர்ப்பே
இயற்கைக் குணமப்பா. 14

நெற்றியில் நீறும் - மார்பில்
நீண்ட பூணூலும்
பெற்றிவ் வுலகுதனில் - எவரும்
பிறந்த துண்டோஅப்பா. 15

பிறப்பினா லெவர்க்கும் - உலகில்
பெருமை வாராதப்பா
சிறப்பு வேண்டுமெனில் - நல்ல
செய்கை வேண்டுமப்பா. 16

நன்மை செய்பவரே - உலகம்
நாடும் மேற்குலத்தார்
தின்மை செய்பவரே - அண்டித்
தீண்ட வொண்ணாதார்.” 17

நிலத்துயர் ஞானி - இவை
நிகழ்த்தி “என் தம்பீ !
கலத்தினி லேகொஞ்சம் - பாலைக்
கறந்து தா ”என்றான். 18

ஆயர் சிறுவனும் - கலத்தில்
அளிக்க வாங்கியுண்டு
தாயினும் இனியன் - கொண்ட
தளர்ச்சி நீங்கினனே. 19

3. கருணைக்கடல்

[அரச வாழ்வைத் துறந்து நள்ளிருளில் வெளிப்பட்டுச் சென்ற புத்தர், பிம்பிசார மன்னனுடைய யாகத்துக்காகக் கொண்டுபோகப்பட்ட ஆட்டுமந்தையின் மத்தியில் துன்புற்றிருந்த ஒரு நொண்டி ஆட்டுக்குட்டியைத் தம் தோளில் சுமந்துகொண்டு சென்று யாகசாலையை அடைந்து, மன்னனுக்கு அறவுரை போதித்து, நாடெங்கும் உயிர்க்கொலையை நிறுத்திய வரலாறு இதனுள் கூறப்படுகிறது.]

ஆட்டு மந்தையைக் கண்டிரங்குதல்

மந்தை பெரியமந்தை - உணவின்றி
வாடி மெலியும்மந்தை
சிந்தை தளரும்மந்தை - நடக்கவும்
சீவ னிலாதமந்தை. 1

கண்ணிலே கண்டபுல்லை - நின்றொருவாய்
கௌவிட வொட்டாரையோ
தண்ணீர் குடிப்பதற்கும் - விலகிடச்
சம்மதி யாரேஐயோ. 2

காடு மலைகளெல்லாம் - ஓடியோடிக்
கால்களும் ஓய்ந்தனவோ
ஆடுக ளாயிடினும் - எவரிவ்
அநியாயம் செய்வரையோ. 3

தன்னந் தனியாகி - ஒருமறி
தாவிமுன் னேடுதையோ
பின்னே ரிளமறியும் - கிந்தியிங்கு
பீடைப் படுதேஐயோ. 4

கல்லெறி கொண்டதுவோ - விழுந்தொரு
கால்முட மானதுவோ
செல்லும் வழிநீள - உதிரமும்
சிந்திப் பெருகுதையோ. 5

ஓடும் மறிதேடித் - தாயுமுன்னில்
ஓரடி வைத்தவுடன்
வாடும் மறியைஎண்ணி - விரைந்துபின்
வந்து தயங்குதையோ. 6

தாயாட்டின் துயர் போக்குதல்

வேறு

இத்தனையுங் கண்டுமனம் இரங்கி நொண்டும்
இளமறியை இருகரத்தின் எடுத்து வையம்
அத்தனையுந் தாங்குபுயம் அணிய ஏந்தி
அருளுருவாம் அண்ணலும்அத் தாயை நோக்கி: 7

வேறு

“அல்ல லுறவேண்டாம் - இனித்துயர்
ஆறி வருவாயம்மா
செல்லு மிடத்திலுன்றன் - மதலையைச்
சேர்த்து விடுவேனம்மா. 8

---

4. கிந்துதல் - நொண்டி நடத்தல்.

ஏழைப் பிராணிகளின் - இடர்களைந்(து)
இன்ப மளிப்பதுபோல்
வாழும் உலகிதனிற் - செயுமொரு
மாதவம் வேறுமுண்டோ? 9

மீளாத் துயர்க்கடலில் - உயிரெலாம்
வீழ்ந்து முழுகையிலே
பாழாங் குகைதேடிச் - செயுந்தவம்
பாவமே ஆகுமம்மா." 10

இடையரைக் கண்டு வினவுதல்

வேறு

என்றுகனிந் துளமுருகி நின்ற காலை
எமன்விட்ட தூதுவர்போல் ஆட்டை யெல்லாம்
குன்றிருந்து துரத்திவரு மவரைக் கண்டு
குவலயத்தில் அருள்மாரி பொழியும் ஐயன்: 11

வேறு

"மாலைப் பொழுதின்னும் ஆகவில்லை - வெயில்
மண்டை பிளந்து வெடிக்குதையோ
சாலை வழியிந்த ஆடுகளும் - எங்கு
சாய்ந்து செலுமையா கூறும்" என்றான். 12

இடையர் மறுமொழி கூறுதல்

அம்மொழி கேட்டவ் விடையருமே - "எம்மை
ஆளும் இறைவன தாணையினால்
செம்மறி நூறுவெள் ளாடும்ஒரு - நூறு
சேர்த்து வருகிறோம்" என்றுரைத்தார். 13

இன்றிரா யாகம் முடியுதென்றார் - அதில்
இத்தனை யுங்கொலை யாகுமென்றார்
நின்றுசொல நேரம் இல்லையென்றார் - இன்னும்
நீண்ட வழிபோக வேண்டுமென்றார். 14

வள்ளலும் உள்ளம் வருந்தியானும் - அந்த
மாமகம் காண வருவேனென்று
துள்ளும் மறியுஞ் சுமந்துகொண்டு - தாயும்
சோர்ந்து தொடர வழிநடந்தார். 15

இராஜகிருக நகரத்தை யடைதல்

வேறு

மானேந்தும் ஈசனுளம் நாண ஆட்டின்
மறியேந்து பெருங்கருணைப் புனித வள்ளல்
வானேந்து மதில்மீது கொடிக ளாடும்
மாநகரின் திருவாயில் வந்த போது : 16

மாலைக் காலம்

வேறு

செங்கதிர் வெம்மை தணிந்ததடி - வாசத்
தென்றல் உலாவி எழுந்ததடி
பொங்கி வருஞ்சோணை மாநதியும் - ஒரு
பொன்னிறம் பெற்றுப் பொலிந்ததடி. 17

முல்லை மலர்ந்து மகிழ்ந்ததடி - ஆம்பல்
மூடிய வாயும் திறந்ததடி
எல்லை யிலாமலர்ச் சோலையிலே - வண்டும்
இன்னிசை பாடித் திரிந்ததடி. 18

தாயும் இரங்கி வருகுதடி - கன்றும்
தாவிக் குதித்தோடிச் செல்லுதடி
ஆயும் பொழிலில் பறவையெல்லாம் - அந்தி
அங்காடி போல ஒலிக்குதடி. 19

வீதியிற் கண்டவர் வியந்து நிற்றல்

வையகந் தன்னில் உயிர்களின் மீதருள்
மாரி பொழியும் பெரியவனும்
ஐயனைக் கண்டவர் கொண்ட அதிசயம்
ஆராலே கூற இயலுமடி. 20

வாயிலைக் காத்திடும் சேவகரும் - வழி
மாறி விலகி ஒதுங்கிநின்றார்
தாயினும் மிக்க தயாளன் இவன் - போல்இத்
தாரணி கண்டது முண்டோவென்றார். 21

பாதையிற் சென்றவர் பார்த்துநின்றார் - ஒரு
பக்கமாய் வண்டிகள் ஓட்டிநின்றார்
மாதவம் ஈதலால் வேறுளதோ - என
வாயார வாழ்த்திப் புகழ்ந்துநின்றார். 22

சந்தை இரைச்சல் அடங்கியது - கடைச்
சண்டையு மில்லா தொடுங்கியது
வந்தவர் போனவர் கண்களுக்கும் - அந்த
வள்ளல் முகம்விருந் தானதம்மா. 23

கூடம் எடுத்தகை தாழ்ந்திடாமல் - ஒரு
கொல்லனும் கண்டு திகைத்துநின்றான்
ஊடுபா வோட்டிய சாலியனும் - நூலை
ஓட்டி முடியாது விட்டுவந்தான். 24

மண்ணைச் சுமந்து வருங்குயவன் - ஈதோர்
மாமுனி என்று வணங்கிநின்றான்
எண்ணெய்க் குடமேந்து வாணியனும் - இவர்
யாரோ பெரியர் எனப்பணிந்தான். 25

பள்ளிச் சிறுவரும் சாடிவந்தார் - அவர்
பக்கத் தண்ணாவியும் ஓடிவந்தார்
கள்ளரும் உள்ளம் மறந்துநின்றார் - வட்டக்
காரரும் காசுப்பை விட்டுவந்தார். 26

மாடும் அரிசியைத் தின்றதம்மா - அதை
மாற்றி யடிப்பாரும் இல்லையம்மா
வீடும் திறந்து கிடந்ததம்மா - உலை
வெந்திடு சோறும் குழைந்ததம்மா. 27

பெண்டுகள் வாசலில் கூடிநின்றார் - இந்தப்
பேரரு ளாளனும் யாரோவென்றார்
கண்டவர் உள்ளம் கனியுதென்றார் - இவன்
கண்ணி னழகினைப் பாருமென்றார். 28

கன்னி யொருமகள் மையெழுதி - இரு
கண்ணும் எழுதுமுன் ஓடிவந்தாள்
பின்னு மொருமகள் கூந்தலிலே - சூடும்
பிச்சி மலர்கையிற் சுற்றிவந்தாள். 29

---

26. அண்ணாவி - உபாத்தியாயர். வட்டக்காரர் - சில்லறை கொடுப்போர்.

பாலுக் கழுத மதலையுமே - ஐயன்
பக்கம் வரக்களிப் புற்றதென்றால்
சேலொக்கும் மாதர் விழிகள் அவன் - முகச்
செவ்வியில் ஆழ்வ ததிசயமோ ! 30

கண்ணிற் கருணை விளங்குதென்றார் - நடை
கம்பீர மாகவுங் காணுதென்றார்
எண்ணில் இடையனும் ஆகானென்றார் - இவன்
இராஜ குலத்தில் பிறந்தோனென்றார். 31

யாகப் பசுவை எடுத்துவரும் - இவன்
எண்ணரும் பக்தி யுடையனென்றார்
மாகந் தொழுதேவ ராஜனென்றார் - உயர்
மாதவச் செல்வன் இவனேயென்றார். 32

செம்பு நிறைந்துபால் சிந்திடவே - சிலர்
சிந்தை மறந்து கறந்துநின்றார்
எம்பிரான் செல்லும் வழியின் சிறப்பெலாம்
எங்ஙனம் சொல்லி முடிப்பேனம்மா. 33

வேறு

வையமிசை உயிர்கள்படுந் துயரை எண்ணி
மறுகும்உளத் தயலொன்றும் அறியா னாகி
ஐயனும்அவ் வீதிவழி நடந்து மன்னன்
அரியமகஞ் செய்யுமிடம் அணுகி னானே. 34

---

32. மாகம் - உலகம். 34. மகம் - யாகம்.

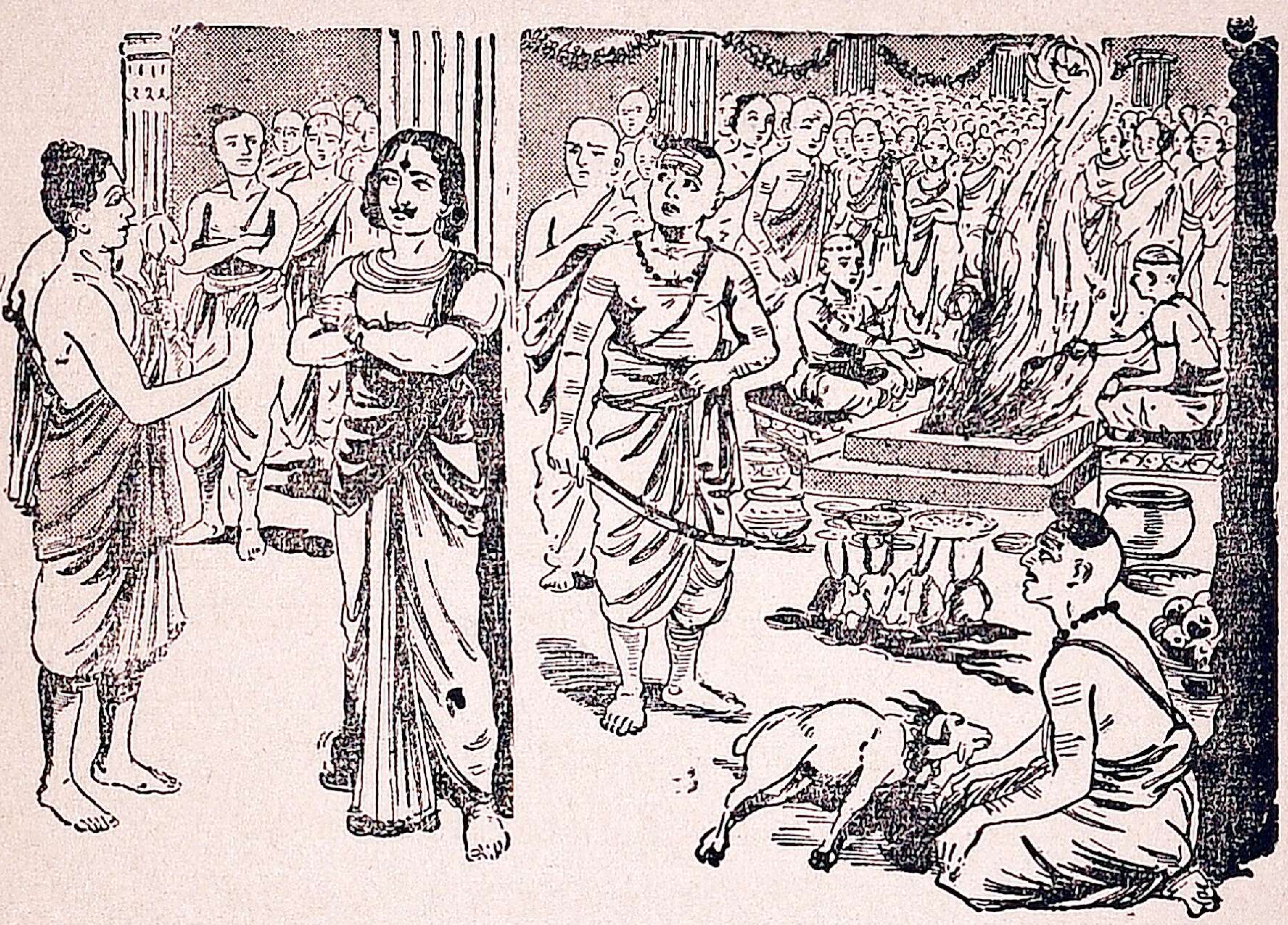

யாகசாலை வருணனை

வேறு

தாரணி மன்னவன் பிம்பிசாரன் - யாக
சாலை நடுவினில் வந்துநின்றான்
ஆரண மோதிய அந்தணரும் - நிரந்(து)
அங்கிரு பக்கமாய்க் கூடிநின்றார். 35

மந்திர மோதி எரிவளர்த்தார் - புகை
வானை யளாவி எழுந்ததம்மா
இந்தன மிட்டுப் பெருக்கிநின்றார் - தீயும்
ஏழுநா விட்டுச் சுழன்றதம்மா. 36

36. இந்தனம் - விறகு.

பண்டங்கள் வாரி யிறைத்தாரம்மா - சோம
பானமும் அள்ளிச் சொரிந்தாரம்மா
குண்டம் நிறையநெய் விட்டாரம்மா - எரி
கோபுரம் போல உயர்ந்ததம்மா. 37

வேதம் விதித்த விதிமுறையில் - ஒரு
வெள்ளாடு கண்டு பிடித்துவந்து
பாதக மான பலியிடவே - அங்கு
பாரிற் கிடத்தி யிருந்தாரம்மா. 38

ஆடுகள் விட்ட உதிரமெல்லாம் - அங்கோர்
ஆருக ஓடிப் பரந்ததம்மா
நாடியவ் வேள்விக் களத்தை விரித்திட
நாவும் நடுங்கி ஒடுங்குதம்மா. 39

நீட்டிக் கழுத்தை அறுப்பதற்கோ - அதன்
நெஞ்சை வகிர்ந்து பிளப்பதற்கோ
தீட்டிய கத்தியும் கையுமாக - ஒரு
தீக்ஷிதர் முன்வந்து நின்ருரம்மா. 40

அர்ப்பணம் செய்தல்

வேறு

'**யா**கத் திறைவரே! எண்ணருந் தேவரே!
அம்புவி யாளும் அரசர் பெருமான்
பிம்பி சாரப் பெருந்தகை இந்நாள்
மறைகள் விதிக்கும் வழிவகை யறிந்து
முறையிற் செய்து முடிக்குமிம் மகத்தில்
பேணி உமக்கிடும் பெரும்பலி யிதுவாம்.

உயிரொடு துள்ளி ஒழுகிடும் உதிரம்
கண்களிற் கண்டு களிப்பீ ராகுக!
சீரிய குணத்தெம் செங்கோல் மன்னன்
பாரிற் செய்த பழியும் பாவமும்
தாங்கியிவ் வாடு சாவக் கையினில்
வாங்குமிவ் வாளால் வதைத்தவ் வூனையும்
எரிவாய் இடுவன், யாவும்
பொரியாய்ப் புகையாய்ப் போவது குறித்தே.' 41

புத்தர் தடுத்தல்

வேறு

என்று சொல்லியாக தீக்ஷிதரும் - வாளை
  ஏந்திய கையினை ஓங்கையிலே
பொன்றும் உயிரினைக் காக்கவரும் - அந்தப்
  புண்ணிய மூர்த்தியும் ஓடிவந்து: 42

"அண்ணலே இக்கொடும் பாவியிவ் வேளையில்
  ஆட்டினைக் கொல்லா தருள்புரிவீர்
திண்ணிய ஞான முடையவரும் - இந்தத்
  தீவினை செய்வரோ" என்றுரைத்தான். 43

காலிலே கட்டிய கட்டவிழ்த்தான் - அதன்
  கண்ட மிறுக்கிய கட்டவிழ்த்தான்
வாலிலே கட்டிய கட்டவிழ்த்தான் - அதன்
  வாயினிற் கட்டும் அவிழ்த்துவிட்டான். 44

அறவுரை கூறுதல்

நின்றவர் கண்டு நடுங்கினரே - ஐயன்
நேரிலே நிற்கவும் அஞ்சினரே
துன்று கருணை நிறைந்தவள்ளல் - அங்கு
சொன்ன மொழிகளைக் கேளுமையா : 45

" **வா**ழு முயிரினை வாங்கிவிடல் - இந்த
மண்ணில் எவர்க்கும் எளிதாகும்
வீழு முடலை எழுப்புதலோ - ஒரு
வேந்தன் நினைக்கிலும் ஆகாதையா. 46

யாரும் விரும்புவ தின்னுயிராம் - அவர்
என்றுமே காப்பதும் அன்னதேயாம்
பாரில் எறும்பும் உயிர்பிழைக்கப் - படும்
பாடு முழுதும் அறிந்திலீரோ ? 47

நேரிய உள்ளம் இரங்கிடுமேல் - இந்த
நீணிலம் முற்றுமே ஆண்டிடலாம்
பாரினில் மாரி பொழிந்திடவே - வயல்
பக்குவ மாவ தறிந்திலீரோ ? 48

காட்டும் கருணை யுடையவரே - என்றும்
கண்ணிய வாழ்வை யுடையவராம்
வாட்டும் உலகில் வருந்திடுவார் - இந்த
மர்மம் அறியாத மூடரையா. 49

ஆட்டின் கழுத்தை அறுத்துப் பொசுக்கிநீர்
ஆக்கிய யாகத் தவியுணவை
ஊட்டும் கருணை இறையவர் கைகளில்
ஏந்திப் புசிப்பரோ கூறுமையா. 50

மைந்தருள் ஊமை மகனை ஒருமகன்
வாளால் அரிந்து கறிசமைத்தால்
தந்தையும் உண்டு களிப்பதுண்டோ - இதைச்
சற்றுநீர் யோசித்துப் பாருமையா. 51

காடு மலையெலாம் மேய்ந்துவந் தாடுதன்
கன்று வருந்திடப் பாலையெல்லாம்
தேடிஉம் மக்களை ஊட்டுவதும் - ஒரு
தீய செயலென எண்ணினீரோ ? 52

மேடையில் நீங்களும் மூடிப் படுத்திட
மெல்லிய கம்பளி தானளித்து
வாடையி லாடிக் கொடுகுவதும் - அதன்
வஞ்சகச் செய்கையோ சொல்லுமையா. 53

அம்புவி மீதில்இவ் வாடுகளும் - உம்மை
அண்டிப் பிழைக்கும் உயிரலவோ
நம்பி யிருப்பவர் கும்பி எரிந்திடில்
நன்மை உமக்கு வருமோஐயா ? 54

---

53. கொடுகுவது - குளிரால் நடுங்குவது.

காட்டுப் புலியின் கொடுமையஞ்சி - உங்கள்
கால்நிழல் தங்கிய ஆடுகளே
நாட்டுப் புலியெனக் கொல்லுவதோ - அந்த
நான்மறை போற்றிய நீதிஐயா. 55

மண்ணில் வளர்ந்திடும் புல்லையுண்ணும் - வான
மாரி பொழிந்திடும் நீரையுண்ணும்
எண்ணிநீர் செய்யும் உதவியென்னும் - இதை
ஏனோ உணர்ந்திலீர் மானிடரே. 56

பிள்ளையைக் கொன்று கறிசமைத்தீர் - அதன்
பெற்றோரை உண்ண அழைத்துநின்றீர்
வள்ளலே உள்ளந் தெளிந்தவரே - இது
வாழ்வை யளிக்கும் செயலாமோ? 57

மன்னுயி ரெல்லாம் உலகில் ஒருதாயின்
மக்களென் றுண்மை யறிந்திலீரோ
தன்னுயிர் போற்றிப் பெரும்பழி செய்வது
சண்டாளர் கண்ட நெறியலவோ? 58

மாண்ட மனிதனோர் ஆடுமாவான் - உடல்
மாறியோர் ஆடும் மனிதனுகும்
நீண்ட உலகின் இயற்கைஐயா - இது
நீதிநூல் கண்டிடும் உண்மைஐயா. 59

பாரில் உதிரம் குளிப்பதனுல் - ஒரு
பாவமும் நீங்குவ தில்லைஐயா
சீரிய தேவரும் இச்செயல் - கண்டுதம்
சிந்தை களித்திட மாட்டாரையா. 60

தாயென நம்பி வரும்உயிரை - யாக
சாலை நடுவில் கிடத்திஒரு
பேயெனக் கீறிப் பிளப்பதனால் - என்ன
பேறும் பெருமையும் பெற்றீரையா ? 61

துட்டப் பிசாசைக் குறித்திடினும் - இந்தத்
தூண்டிலில் வந்த தகப்படுமோ
வெட்டிக் கொலைசெய்ய வேண்டாமையா - இதை
விட்டொழிதல் மிக்க மேன்மைஐயா. 62

ஆயிரம் பாவங்கள் செய்தவெல்லாம் - ஏழை
ஆட்டின் தலையோ டகன்றிடுமோ
தீயவும் நல்லவும் செய்தவரை - விட்டுச்
செல்வ தொருநாளு மில்லைஐயா. 63

முன்னைப் பிறப்பினில் செய்தவினை - யாவும்
முற்றி முதிர்ந்து முளைத்தெழுந்து
பின்னைப் பிறப்பில் வளர்ந்திடு மென்பது
பித்தர் உரையென எண்ணினீரோ ? 64

நெஞ்சினில் வாயினில் கையினில் செய்திடும்
நீதி அநீதிகள் யாவையுமே
வஞ்சமி லாது மறுபிறப்பில் - உம்மை
வந்து பொருந்தாமற் போயிடுமோ ? 65

கன்று பசுவை மறந்திடினும் - செய்த
கருமங்கள் உம்மை விடுமோஐயா
கொன்று பழிதேட வேண்டாமையா - இனிக்
கொல்லா விரதம்மேற் கொள்ளுமையா. 66

தானியம் பற்பல தாமிலையோ - சுவை
தங்கிய காய்கனி தாமிலையோ
வான மழைதரு நீரிலையோ - இவை
வாழ்ந்திடப் போதும் உணவலவோ ? 67

ஊனுண வின்றி உறவுகொண்டு - நிலத்
துள்ளதை யாவரும் உண்டிருந்தால்
மானும் புலியும் ஒருதுறையில் - நீரை
வந்து குடிப்பதும் காணலாமே. 68

ஆதலால் தீவினை செய்யவேண்டாம் - ஏழை
ஆட்டின் உயிரையும் வாங்கவேண்டாம்
பூதலந் தன்னை நரகம தாக்கிடும்
புத்தியை விட்டுப் பிழையுமையா." 69

வேறு

வாய்பேசா உயிரெல்லாம் வாய்பெற் றங்கு
வாதாடி வழக்கிட்ட வாறீ தென்னத்
தாய்போலுந் தயவுடைய தரும மூர்த்தி
சாற்றியநல் லறவுரைகள் யாவுங் கேட்டு: 70

கொலை தவிர்தல்

வேறு

தீக்ஷிதரும் வாளை விட்டெறிந்தார் - ஓமத்
தீயெரி குண்டம் அழித்துவிட்டார்
மோக்ஷம் இவையுந் தருமோவென்ருர் - ஞான
மூர்த்தியின் பாதம் பணிந்துநின்ருர். 71

“ செய்பிழை யாவும் பொறுத்தருள்வீர் ” - எனச்
சேவித்து மன்னனும் தாழ்ந்துநின்றான்
“ ஐயனே நாட்டில் கொலைதவிர்த்து - நாளை
ஆணையும் கட்டுவேன் ” என்றுரைத்தான். 72

அரசன் கொலை தவிர்க்கக் கட்டளையிடல்

வேறு

“ மன்னுயி ரெல்லாம் தன்னுயிர் போல
நிலமுழு தாளும் நெடுமுடி யண்ணல்
பிம்பி சாரப் பெரும்பெயர் வேந்தன்
மெய்யகங் கண்டிவ் வையக முய்ந்திடத்
திருவருள் புரிந்த செய்தி யிதுவாம்:

பாக சாலையிற் பக்குவம் செய்தும்
யாக சாலையில் எரிவாய் ஊட்டியும்
பலவா முயிரின் குலவே ரறுத்தல்
பழியும் பாவமும் பயக்கும் செயலாம்.

ஆதலின்,
ஊனை யுண்பதும் உயிர்க்கொலை புரிவதும்
இங்நாள் முதல்இங் நன்னாட் டெல்லையில்
இல்லா தொழிக. ஈதெம் ஆணை.
அருளுடை யோர்க்கே அருளும்
உறுதுணை யாமென் றுளங்கொள் வீரே.’ 73

வேறு

மந்திர வோலை எழுதுபவர் - அந்த
மன்னவ னாணை இம் மாநிலத்தில்
சந்திர சூரியர் உள்ளளவும் - நிலை
தந்திடச் சாசனம் கண்டாரம்மா. 74

பாறைகள் மீது வரைந்துவைத்தார் - வழிப்
பக்கமும் தூணில் பொறித்துவைத்தார்
ஆறு குளங்கள் துறைகளிலும் - கல்லில்
ஆணை அழியா தெழுதிவைத்தார். 75

அங்காடி வீதியிற் கண்டிடலாம் - சந்தி
அம்பலந் தோறுமே கண்டிடலாம்
கங்கா நதிக்கரை எங்கும்இவ் வாணையைக்
காணா இடமேதும் இல்லைஐயா. 76

வேறு

அந்நாள் முதலாப் பின்னா ளெல்லாம்
மாதமும் மாரி வானம் பொழிந்தது
நாடு செழித்தது நகரம் சிறந்தது
உண்மை யறிவும் உதய மாயது
செம்மை வளர்ந்தது தீமை தேய்ந்தது
புத்தன் உரையைப் பொன்னுரை யாக
நித்தம் நித்தம் நினைத்த பயனாய்க்
கொல்லா விரதம் குவலயத்து
எல்லா உயிர்க்கும் இன்பளித் ததுவே. 77

4. புத்தரும் மகனிழந்த தாயும்

[தன் மகவையிழந்த ஓர் ஏழைத் தாய் அதை உயிர்ப்பிக்குமாறு புத்தரை வேண்டியபோது அவர் அவளுக்கு அறவுரை கூறி, பிறப்புளதேல் இறப்புண்டு என்பதைப் போதித்த வரலாறு இதனுள் கூறப்படுகிறது.]

மண்ணில் வாழ்வுறும் மக்கள் மடிவது
திண்ண மென்றுளந் தேறத் தெளிவுரை
அண்ணல் அன்றோர் அணங்கினுக் கோதிய
புண்ணி யம்பெறு காதை புகலுவாம். 1

வேறு

மூடமான இளமறியை முதுகில் ஏந்தி
மூவுலகும் கருணையினுல் வென்ற வீரன்
திடமாகப் பலஉயிரும் அளிக்குஞ் சோணத்
தெய்வநதிக் கரைவந்து சேர்ந்த போது: 2

மகனிழந்த தாய் புத்தரைக் காணுதல்

வேறு

மானைப் பழித்த விழியுடையாள் - ஒரு
மாமயில் போலும் நடையுடையாள்
தேனைப் பழித்த மொழியுடையாள் - பெண்ணின்
தெய்வ மெனத்தகும் சீருடையாள். 3

ஆருகக் கண்ணீர் வடித்துநின்ருள் - கையில்
ஆண்மக வொன்றையும் ஏந்திநின்ருள்
தேருத உள்ளமும் தேற்றுவிக்கும் - ஞான
தேசிகன் சேவடி போற்றிநின்ருள். 4

வேறு

சந்திர மதிபோல் நின்ற தையலை நோக்கி ஐயன்
வெந்துயர் விளைந்ததென்னை விளம்புக எனலும்அன்னாள்
நைந்துநொந் துருகி யுள்ளம் நயனத்தின் வழியா யோட
மைந்தனைக் காட்டி இந்த மறுமொழி கூற லுற்றாள் : 5

அவள் கூறுதல்

வேறு

“அத்திமர மோங்கியெழும் அருஞ்சோலை யதனில்
அயலொருவர் துணையின்றி அடியாளும் அன்பாய்ப்
புத்திரனைப் போற்றிவரும் பொறுமையினைக் கண்டு
புண்ணியநீ கொண்டபரி வளவுண்டோ ஐயா? 6

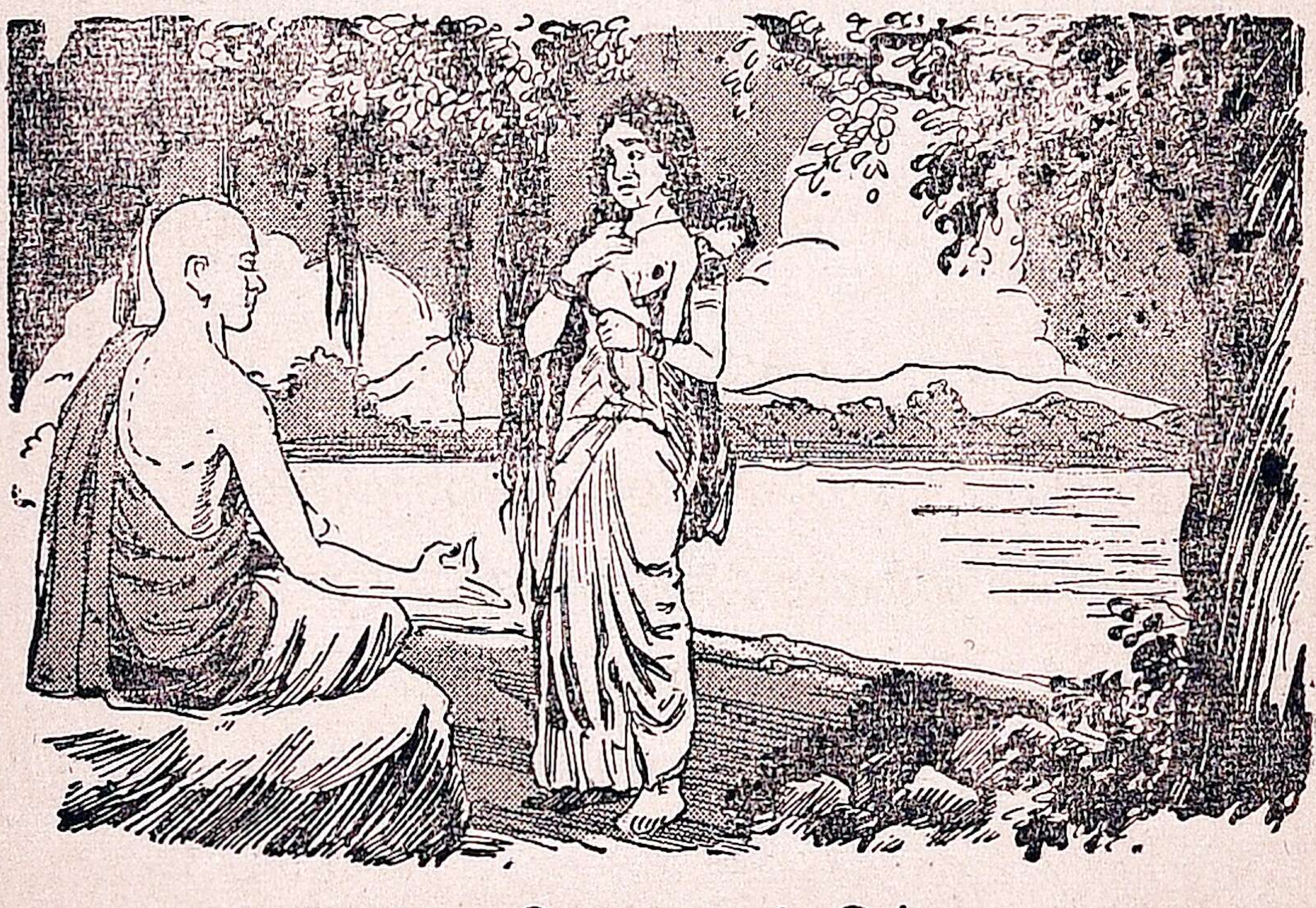

தலைநாளில் நீகண்ட சிறுமகனும் இன்று
தள்ளாடு முயிரோடு கிடக்கின்றான் ஐயா
தொலையாத கொடும்பாவி யானும்இனி யிந்தத்
தொல்லுலகில் வாழ்வதிலோர் பயனுண்டோ ஐயா? 7

மகனை அரவு தீண்டல்

சிரித்தமுக மெனமலர்ந்து செழித்தசெடி நடுவே
சிறுமகனும் விளையாடித் திரிந்திடும்அவ் வேளை
விரித்தபட மெடுத்தரவொன் றடுத்தொருகை பற்றி
விளங்குமணிக் கடகமென வளைந்துகிடந் ததுவே. 8

பால்மணம்மா றுதசிறு பாலகனும் அறியான்
படஅரவை விளையாட்டுப் பண்டமெனக்கொண்டான்
வாலினையும் தலையினையும் வயிற்றினையும் வலித்து
வருத்தமெழச் சிறுகுறும்பு செய்துவிட்டான் ஐயோ.

சிறுபொழுது சென்றிடஎன் செல்வமக னுடலில்
சீதமிகப் பரந்துணர்வு தீர்ந்துவிட்ட தையா
நிறுத்தவிழி ஒருநிலையில் நின்றுவிட்ட தையா
நீட்டியகால் மடங்காது நிமிர்ந்துவிட்ட தையா. 10

கண்டோர் கூறுதல்

விடமேறி மடிந்ததென விளம்புகின்றார் சிலரே
விதியாலே விளைந்ததென விரிக்கின்றார் சிலரே
தடையில்லை இதுமூடு சன்னியென்றார் சிலரே
சஞ்சீவி யளித்தாலும் சாமென்றார் சிலரே. 11

வயித்தியரைக் கண்டிந்த வரலாறு சொல்லி
மயக்கமிது நீங்கவொரு மருந்திலையோ என்றேன்
பயித்தியமோ இனியேதும் பயனில்லை என்றார்
பட்டமரம் தளிர்த்திடுமோ பாரிடத்தில் என்றார். 12

அன்பாக அரவிட்ட சிறுமுத்த மதனுல்
ஆவிக்கும் இடையூறுண் டாமோஎன் ஐயா
வன்பாரில் மகவிழந்து வாழ்வேனே ஐயா
மலையேறிக் குதித்துயிரை மாய்ப்பேனே ஐயா. 13

கண்டாரில் மிக்கஉளக் கனிவுடையர் ஒருவர்
'காரிகையே மலைமீது காவியுடை அணிந்து
முண்டிதமாய் அலையுமொரு முனிவர்அடி பணிந்தால்
முடியாத காரியமும் முடியும்' என உரைத்தார். 14

தாயின் துயரம்

வேறு

காடும் மலையுங் கடந்துவந்தேன் - உன்னைக்
கண்டு துயரெல்லாம் போக்கவந்தேன்
வாடும் மலர்ச்செண்டு போல்கிடக்கும் - இந்த
மைந்தன் உயிரெழச் செய்யுமையா. 15

நெஞ்சிற் கிடத்தி வளர்த்தபிள்ளை - கண்ணில்
நித்திரை நீக்கியான் காத்தபிள்ளை
விஞ்சு தவத்தினில் பெற்றபிள்ளை - என்னை
விட்டுப் பிரிந்தறி யாதபிள்ளை. 16

பெற்ற வயிறு துடிக்குதையா - ஒரு
பிள்ளையும் வேறெனக் கில்லையையா
உற்ற உறவினர் இல்லையையா - என்மீ(து)
உள்ளம் இரங்கிட வேணுமையா. 17

வேறு

வாய்முத்தம் தாராமல்
மழலையுரை யாடாமல்
சேய்கிடத்தல் கண்டெனக்குச்
சிந்தைதடு மாறுதையா. 18

முகம்பார்த்துப் பேசாமல்
முலைப்பாலும் உண்ணுமல்
மகன்கிடக்கும் கிடைகண்டு
மனம்பொறுக்கு தில்லைஐயா. 19

நீடும் மதியினைப்போல்
நிலவெறிக்கும் செல்வமுகம்
வாடிநிறம் மாறியதென்
வயிற்றிலெரி மூட்டுதையா. 20

'**பி**ன்னி முடிச்சிடம்மா
பிச்சிப்பூச் சூட்டிடம்மா'
என்னும் மொழிகளினி
எக்காலம் கேட்பனையா! 21

நெஞ்சிற் கவலையெலாம்
நிற்காமல் ஓட்டும்அந்தப்
புஞ்சிரிப்பைக் காணுது
புத்திதடு மாறுதையா. 22

இட்டளந்து கூழைஎனக்(கு)
இன்னமுதம் ஆக்கியகை
கட்டழிதல் கண்டுமனம்
கறங்காய்ச் சுழலுதையா. 23

சோலைப் பசுங்கிளிகள்
தோழனையும் காணாமல்
நாலு திசைகளிலும்
நாடித் திரியாவோ ? 24

அன்னப் பறவைகளென்
அழகனைப் பார்க்கவந்தால்
என்னமொழி கூறஇனி
என்னா எழுமையா ? 25

துள்ளிவிளை யாடஎன்றன்
சுந்தரனைத் தேடிவரும்
புள்ளிமான் கன்றினுக்கெப்
பொய்சொல்லி நிற்பனையா ? 26

சித்திரத் தேரும்
சிறுபறையும் கூடிஎனைப்
பித்தியிலும் பித்தி
பெரும்பித்தி ஆக்குதையா. 27

குஞ்சை யிழந்தகுயில்
கூவியழக் கண்டகண
நெஞ்சை யறுக்குதையா
நினைப்பொழிய மாட்டாதையா. 28

கொம்படர்ந்த மாவின்
குலையடர்ந்த பூம்பிஞ்சு
வெம்பிவிழக் கண்டகண
மெய்யாய் விடுமோஐயா ? 29

கழுத்திற் கயிறிறுக்கிக்
கன்றுவிழக் கண்டகனு
பழுத்துப் பலித்திடுமோ
பலன்மாறி நின்றிடுமோ ? 30

தாயாகி உள்ளம்
தருக்கி யிருந்ததுபோய்ப்
பேயாகி இன்று
பிணந்தூக்கி நிற்பேனே? 31

இந்தப் பிறவியில்யான்
எப்பிழையும் செய்தறியேன்
எந்தவிதம் என்வயிற்றில்
இவ்விடியும் வீழ்ந்ததையா ?" 32

வேறு

கன்றொ ழிந்தகா ரா்வின் கலக்கமொத்(து)
அன்ற ரற்றி அழுத அரிவையை
என்றும் எங்கணும் எவ்வுயி ருந்தொழ
நன்று கண்டமெய்ஞ் ஞானியும் நோக்கியே : 33

புத்தர் கூறுதல்

வேறு

" தாயேநின் மனக்கவலை - ஒழிந்திடத்
தக்கநல் மருந்தளிப்பேன்
சேயினை எழுப்பிடுவேன் - விளையாடித்
திரியவும் செய்திடுவேன். 34

நாவிய கடுகுவேண்டும் - அதுவுமோர்
நாவுரி தானும்வேண்டும்
சாவினை அறியாத - வீட்டினில்
தந்ததா யிருக்கவேண்டும். 35

பக்கமாம் பதிகளிலே - சென்றுநீ
பார்த்திது வாங்கிவந்தால்
துக்கமும் அகலுமம்மா - குழந்தையும்
சுகமாக வாழுமம்மா." 36

அவள் சென்று வந்து கூறுதல்

வேறு

என்றுரைத்த மொழிகேட்டவ் வேழை மார்பில்
ஏந்தியணைத் திடுமகனோ டூரில் எங்கும்
சென்றுகடு கிரந்துவெறுங் கைய ளாகித்
திரும்பிமுனி திருவடியைச் சிரமேற் கொண்டு: 37

வேறு

"புவியெலாம் நிறைந்த புகழோய்! புலவர்
கவியெலாம் நிறைந்த கருணையங் கடலே!
ஊரெலாம் அலைந்தேன் ஒவ்வொரு மனையும்
ஏறி யிறங்கினேன் என்குறை உரைத்தேன்.
ஏழை ஒருமகள் - ஏழை யலாதெவர்
ஏழைக் கிரங்குவர் - என்கதை கேட்டு
மார்போ டணைத்த மதலையைக் கண்டு
மாறாக் கண்ணீர் வடிவதை நோக்கி

ஆருத் துயரம் அடைந்தன ளிவளெனப்
பரிவு கொண்டென் பக்கம் நின்று
நாவிக் கொழித்த நாவுரிக் கடுகையும்
அளந்தென் மடியில் அளித்திட வந்தனள்.
பிள்ளை யென்றிடில் பேயு மிரங்குமே!
பெண்டிர் இரங்குதல் பேசவும் வேண்டுமோ?
யானும்,
இட்ட கடுகை ஏற்பதன் முன்னம்,
'தாயரே! நீவிர் தங்கும் மனையிது
சாவறி யாத தனிமனை தானே?
தந்தை தாயர் தமக்கை தங்கை
மைந்தர் எவரும் மரித்தது முண்டோ?
உரைத்திடும்' என்றேன். உரைகேட் டவரும்,
'வினவிய தென்னை? விரிநீ ருலகில்
பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றார்
இறந்தார் என்கை இயல்பே அம்மா!
காலையில் உதித்த கடுங்கதிர்ச் செல்வன்
மாலையில் தளர்ந்து மறைவது மிலையோ?
இம்மா நிலத்தில் இயற்கையின் குறிப்பெலாம்
அம்மா நீயும் ஆய்ந்திலை போலும்!
இவள், கணவனை யிழந்த கைம்பெண் அம்மா
இவள், தந்தையை யிழந்த தமியள் அம்மா
இவள், மைந்தனை யிழந்த வறியவள் அம்மா
இவள், தமையனை யிழந்த தங்கை யம்மா
இவள், மாமனை யிழந்த மருகி யம்மா

இவள், அன்னையை யிழந்த அகதி யம்மா!
இறந்தவர் எண்ணிலர் இருப்பவர் சிலரே.
பிறந்தவர் இறப்பதும் இறந்தவர் பிறப்பதும்
உலகின் இயற்கை. ஒழித்தலும் எளிதோ?'
எனவாங்கு,
தேறுதல் மொழிகள் தெரிந்தவை கூறிக்
கண்முன் சான்றுகள் காட்டி நின்றனர்.
யானும்,உன்
கட்டளை யுணர்ந்து கவலை கைம்மிக
மற்றொரு வீட்டின் வாயிலிற் சென்றேன்.
அங்குளார்,
கடுகினை யளந்து கட்டிவைத்(து), 'அம்மா!
உழுதவர் இந்நாள் உலகி லில்லை.
விதைத்தவர் அன்றே விண்ணுல கெய்தினர்.
காத்தவர் காலமும் கழிந்து விட்டது.
அடிமையு மிறந்துநாள் ஐந்தா றுகுது.
காலனை எவரே கடக்க வல்லவர்?'
என்று கூறினர். என்செய ஐயா? 38

வேறு

ஐயமிடு மனைகளிலே மரண மென்றும்
அறியாத மனையேது மில்லை யில்லை
வையகத்தில் பிறப்புளதேல் இறப்பு முண்டு
மாற்றரிய விதியிதுவென் றுணர்ந்து கொண்டேன்

கையமர்ந்த மகவினையும் கானி லிட்டேன்
கண்விழியாப் பிணம்வைத்துக் காப்ப துண்டோ
செய்யதிரு வடிபணிந்து போற்றி இந்தச்
செய்தியினைத் தெரிவிக்க வந்தேன்" என்றாள். 39

புத்தர் தேற்றுதல்

மங்கைமனத் தெளிவையெலாம் உரைத்த உண்மை
வார்த்தையினால் அறிந்தவளை நோக்கி "அம்மா!
எங்குமிலாப் பொருள்தேடச் சென்று நீயும்
யான்நினைத்த பொருளதனைப் பெற்று வந்தாய்
தங்குமிந்த உலகியற்கை மாறா தம்மா
தனயனைநீ எண்ணிமனம் தளர வேண்டாம்
அங்கமெலாம் வாயாக அழுதிட் டாலும்
அவனெழுந்து நின்துயரம் அகற்ற லுண்டோ? 40

வேறு

பசும்புல் லடர்ந்து பன்மலர் விரிந்து
விசும்பு மண்ணில் விழுந்த தோவெனக்
கண்டவர் ஐயுறு காட்சிய தாகி
மண்டல வளமெலாம் மலிந்து தங்குமிப்
புலத்தின் வழிமன் புரமது சென்று
கொலைக்கள வேள்விக் குண்டினுக் கிரையாய்
ஆவதை அறியும் அறிவிலா ஆட்டினைப்

பாவிக ளோட்டும்இப் பரிசு போல,
ஆசையும்,
இன்ப வழியில் இதமா யிழுத்துத்
துன்ப மென்னும் தொடக்கில்
மன்பதை யுலகை மாட்டி விடுமே. 41

வேறு

இம்மா நிலத்திவ் வுண்மையெலாம்
யானும் அறியச் செல்கின்றேன்
அம்மா நீயும் உன்மகனை
அடக்கம் செய்போ" என்றுரைத்தான்
வெம்மா வினையின் வேரறுத்து
விளங்கும் ஞான ஒளிகண்டிங்(கு)
எம்மா தவருந் தொழுதேத்த
எழிலார் கமலத் தெழுந்தோனே. 42

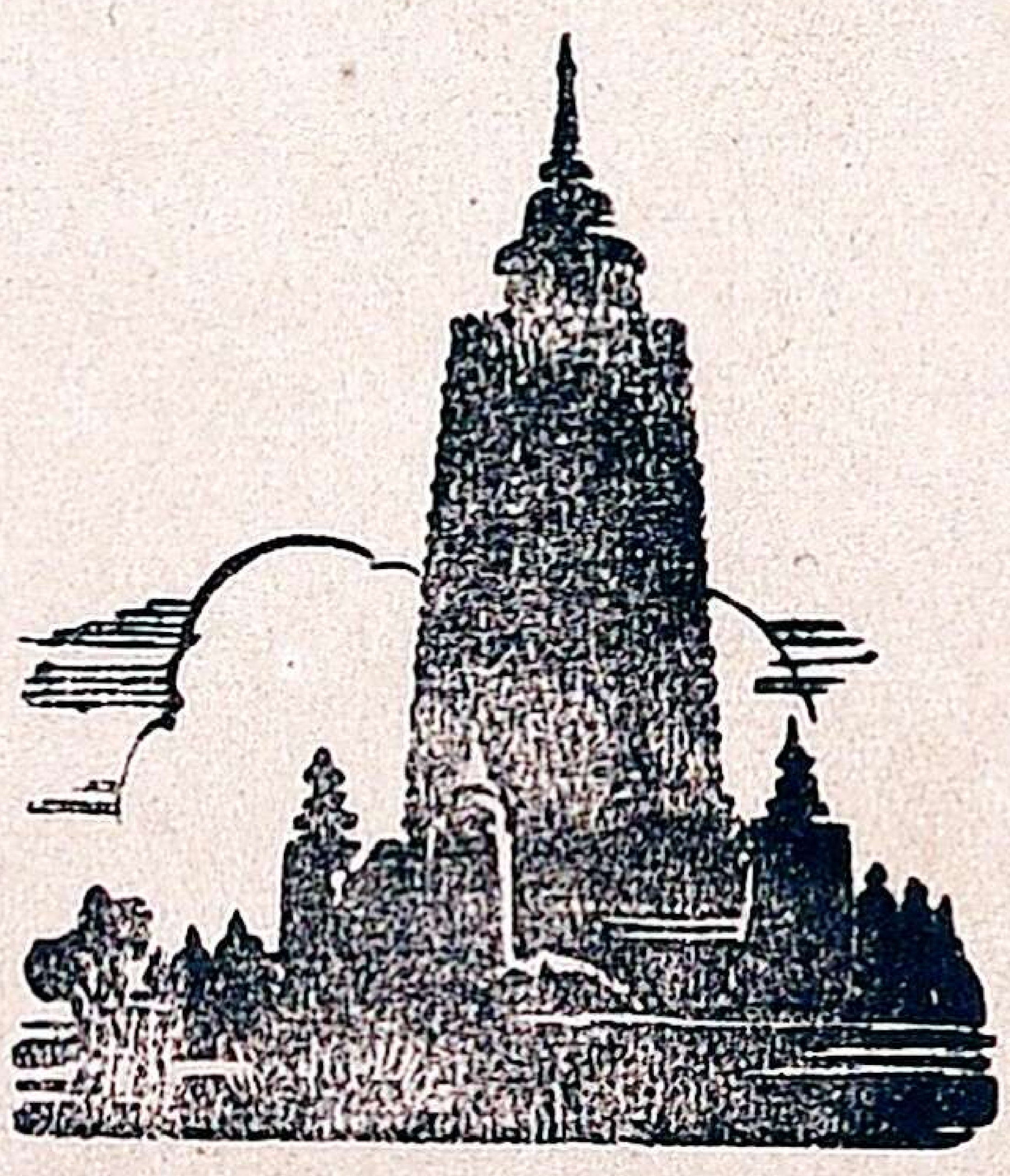

கிடைக்குமிடம் :—

1. **புதுமைப் பதிப்பகம்,**

3, சாம்பசிவம் தெரு,

தியாகராயநகர், சென்னை.

2. **முருகவேள் புத்தகசாலை,**

12, கணபதி முதலி தெரு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை.